Ankenævnet *for* Forsikring

Den 26. juni 2019 blev i sag nr. 90932:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har familieforsikring. I klageskemaet af 1/6 2017 til nævnet hedder det bl.a.:

> **"Sagsfremstilling**
> … havde brand 10/2-2009, omfattende vandskade 3/8-2009 og indbrud efterfølgende. Hun sender liste over smykker og de kvitteringer ind, som hun har umiddelbart efter indbrud 14/10-2011. Forsikringen udbetaler for andet indbo og tilbyder … en erstatning for smykkerne på 43.730,- (hvor firma skal refundere dem 15%). Da … kommer ned i smykkebutikken opdager hun, at smykkerne er steget voldsomt og kontakter IF for at fortælle, at hun kun ønsker mere for smykkerne. De beder … om at få vurderet smykkerne og udbetaler et a conto-beløb på 30 tkr. 2/4-2016 og lader 7170,50 stå. … er allerede der nede med [sygdom] og hører intet fra IF og får ikke gjort noget ved den vurdering, som hun får lavet hos guldsmeden. Vi indsender vurderingen fra 5/5-2014 den 13/3-2017 og får erstatning på yderligere 138.271,-. Selvfølgelig har … været langsom, men IF kan ikke have været i tvivl om, at de beskrevne smykker var mere værd.
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> Rente af beløbet eller afregning efter indeksreguleret maks dækning pr. dd."

Selskabet har i brev af 21/7 2017 til nævnet bl.a. anført:

> "Vores kunde klager over erstatningsbeløbet for smykker, som er stjålet ved et indbrudstyveri i 2011. Vi har undersøgt sagen igen og efter fornyet gennemgang fastholder vi, at kunden har fået den korrekte erstatning for smykkerne og ikke er berettiget til af få udbetalt renter af erstatningsbeløbet eller anden indeksreguleret maksimale erstatning end den udbetalte.
> …
> **Det faktiske forløb**
> Kunden kontaktede os telefoniske den 28. marts 2012 og anmeldte indbrudstyveri sket i hjemmet den 14. oktober 2011. Den 22. juni 2012 modtog vi skadeanmeldelse fra kunden. Skadeanmeldel-

sen inkl. skadeopgørelsen er vedlagt som bilag B. I kundens skadeopgørelse fremgik det, at kundens krav for stjålne smykker var 43.730 kr.

Vi opgjorde erstatningen den 21. december 2012 til 51.464 kr. for øvrige genstande end smykker, herfra fratrak vi allerede udbetalt a conto beløb på 15.000 kr. og udbetalte 35.464 kr. Da kunden ønskede at genkøbe smykker for erstatningsbeløbet for smykkerne på 43.730 kr. sendte vi efter aftale med kunden en rekvisition til den guldsmed, hvor kunden ønskede at købe nye smykker. Dette i henhold til forsikringsvilkårenes punkt 2.3.7, hvor det står nævnt, at vi kan erstatte stjålne genstande ved at levere genstande svarende til de stjålne. Forsikringsvilkårene for Familieforsikringen er vedlagt som bilag C. Erstatningsopgørelsen og rekvisitionen er vedlagt som bilag D og E.

Kunden kontaktede os igen den 22. marts 2013, hvor hun oplyste, at hun alligevel ikke ønskede at benytte rekvisitionen, men i stedet ønskede en kontanterstatning for smykkerne. Hun gjort os opmærksom på, at det krav hun havde indsendt for smykkerne var for lavt og ikke stemte overens med nypriserne. Vi aftalte en foreløbig erstatning for smykkerne på 30.000 kr. som blev udbetalt straks, indtil ny vurdering af smykkerne var lavet. Vi aftalte med kunden, at hun skulle indsende vurderingen af smykkerne, når den var lavet. Notat fra samtalen med kunden er vedlagt som bilag F.

Kunden kontaktede os igen den 19. februar 2014 og oplyste, at hun ikke kunne acceptere erstatningen på 30.000 kr. for smykkerne, vi gjorde hende opmærksom på, at det kun var en foreløbig erstatning indtil hun, som aftalt havde fået smykkerne vurderet. Vi bedte hende endnu en gang om at indsende ny smykkevurdering, hvorefter vi kunne lave en ny erstatningsberegning.

Vi modtog den 15. marts 2017 det endelige krav for smykkerne i form af vurdering fra en guldsmed på 261.850 kr. Vi afviste kravet samme dag, idet det var vores opfattelse, at sagen var forældet i henhold til Forældelsesloven. Mail til kunden om afvisning er vedlagt om bilag J. Kunden gjorde os opmærksom på, at hun var i kontakt med os vedrørende sagen i ultimo 2015. Mail fra kunden er vedlagt som bilag K. Det fremgik af vores system, at en medarbejder hos If havde slået kunden op i systemet. Vi havde dog ingen notater vedrørende henvendelsen, men lod tvivlen komme kunden til gode og genoptog sagen.

Den endelig erstatning for smykkerne blev udbetalt den 6. april 2017. Smykkerne var vurderet til 261.850 kr. Smykkevurderingen er vedlagt som bilag G. Vurderingen af smykkerne var langt over den maksimale dækning for særlige private værdigenstande og derfor udbetalte vi yderligere erstatning op til den maksimale erstatning for særlige private værdigenstande. Vi havde på den måde udbetalt erstatning for smykkerne på 138.271 kr. hvilket var den indekserede maksimale erstatning for særlige private værdigenstande jf. vilkårenes dækningsskema 2.5 punkt 6. Vores mail til kunden om yderligere erstatning er vedlagt som bilag H. Kunden var berettiget til den indekserede maksimale erstatning for skadetidspunktet, som var 2011, hvor indbruddet fandt sted. For at tilgodese kunden betalte vi det indekserede beløb fra 2015, som var det tidspunkt kunden senest var i kontakt med os.

Vi modtog den 3. maj 2017 en mail fra vores kunde, som gjorde krav på udbetaling af renter af erstatningsbeløbet. Vi besvarede henvendelsen den 4. maj 2017, hvor vi oplyste, at kunden ikke var berettiget til at få udbetalt renter, idet vi først havde haft mulighed for, at gøre sagen endeligt op efter at have modtaget den endelige smykkevurdering i 2017. Mail korrespondance vedrørende renter er vedlagt som bilag I.

Vi fastholder vores afgørelse
Vi fastholder at kunden ikke er berettiget til at få udbetalt den indekserede maksimale erstatning for 2017. Vi har udbetalt den indeksregulerede maksimale erstatning for 2015, trods det at indbrudstyveriet fandt sted i 2011 og kunden derfor kun er berettiget til indeksregulereret beløb for 2011.

Vi fastholder, at kunden ikke er berettiget til udbetaling af renter i henhold til Forsikringsaftalelovens § 24 af det endelig erstatningsbeløb for smykkerne. Den endelige erstatning er udbetalt inden for fristen efter modtagelses af smykkevurderingen og efter afklaring af forældelsesspørgsmålet.

Vi erkender dog, at kunden kan have krav på renter af de 7170,50 kr. fra 30. marts 2013, hvorfor vi d.d. har udbetalt yderligere 2.520,73 kr. til kundens NemKonto.

Vi anerkendte kundens krav om erstatning på 43.730 kr. i december 2012 og lavede en aftale med kunden om, at hun skulle købe smykker for beløbet hos guldsmed, hvor vi kunne opnå rabat på 15%. Kunden meddeler os den 22. marts 2013, at hun ikke ønsker at gøre brug af rekvisitionen og her aftalte vi en midlertidig erstatning på 30.000 kr. Vi havde allerede havde anerkendt erstatning for smykkerne på 37.170,50 kr. (kravet for smykkerne fratrukket genleveringsrabatten på 15%), hvorfor vi har udbetalt renter jf. Forsikringsaftalelovens § 24.

15 % genleverings rabat var fratrukket kontanterstatningen i henhold til forsikringsvilkårenes punkt 2.3.7, hvor det fremgår at, hvis genstanden ikke ønskes genleveret som tilbudt, udbetales kontanterstatning der svare til den pris If skal betale for tilsvarende genstande.

Vi mener, at kunden har fået en fair behandling af sagen og en rigtig erstatning for smykkerne."

Klagerens repræsentant har i mail af 24/8 2017 til nævnet bl.a. bemærket:

"Ved smykkesagen, går vi ud fra, at I her styr på, om erstatningen er korrekt. Jeg synes dog lige at det skal tilføjes, at … har sendt kvitteringer med beskrivelse af alle smykkerne ind til IF lige efter indbruddet. Mange kvitteringer var gamle og guld er steget betydeligt over de sidste år, siden smykkerne er købt. … henvendte sig umiddelbart efter og gjorde opmærksom på, at hun ikke kunne anskaffe sig andet en lille brøkdel af smykkerne til den erstatning, så IF må have været vidende om den alt for lille dækning. Dette burde resultere i en del kompensation i rente."

Nævnet har fået forelagt brev af 5/1 2019 fra klageren og bilag i øvrigt fra sagen.

Af dækningsskema i forsikringsbetingelserne af oktober 2010 fremgår bl.a.:

"6. Særlige private værdigenstande:
Guld, sølv, platin, smykker, perler og ædelstene samt ting, hvis værdi i al væsentlighed beror på, at de er af guld, sølv eller platin. Endvidere genstande hvori perler og ædelstene indgår som en væsentlig bestanddel, uanset om genstanden samtidig kan henføres til en af de andre grupper af

forsikrede genstande. Ting fx af guld, sølv og platin, hvor forarbejdningen gør genstanden værdifuld. Hvis ikke andet fremgår af policen, dækkes maks. 126.476 kr. pr. skade."

Forsikringsbetingelserne indeholder i øvrigt bl.a. følgende bestemmelser:

"Erstatningsmetoder
2.3.7 If kan erstatte en skade ved at,

- sætte beskadigede genstande i væsentlig samme stand som før skaden.
- godtgøre værdiforringelsen.
- overtage de skaderamte/stjålne genstande mod at levere genstande svarende til de skaderamte/stjålne (ved nyværdi tilsvarende nye genstande).

Ønskes genstandene ikke genleveret, som tilbudt af If, udbetales en kontanterstatning, svarende til den pris If skal betale for en tilsvarende genstand hos den eller de leverandør(er), If har anvist."

Nævnet udtaler:

Sagen vedrører, om klageren har krav på yderligere erstatning og/eller renter af det udbetalte erstatningsbeløb for stjålne smykker efter indbrudstyveriet den 14/10 2011.

Selskabet har ved sin erstatningsopgørelse af 2012 opgjort værdien af stjålne smykker til 43.730 kr. Selskabet tilbød klageren at genlevere smykker for 43.730 kr. eller at modtage en kontanterstatning på 37.170,50 kr., idet selskabet herved fratrak 15 % i erstatningen svarende til selskabets genleveringsrabat hos leverandøren, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 2.3.7 om kontanterstatning.

Den 22/3 2013 meddelte klageren selskabet, at den tilbudte erstatning for smykkerne var for lav. Klageren og selskabet aftalte, at selskabet udbetalte 30.000 kr. aconto, og at klageren skulle indhente en ny guldsmedevurdering af smykkerne. Den 15/3 2017 modtog selskabet en vurdering på 261.850 kr. fra en guldsmed, som klageren havde kontaktet. Selskabet anerkendte herefter, at klageren var berettiget til yderligere dækning. Selskabet opgjorde erstatningen for smykker til 138.271 kr. med henvisning til den indekserede maksimumsdækning for "særlige private værdigenstande" i 2015, og selskabet har den 6/4 2017 udbetalt klageren det resterende beløb.

Selskabet har under sagens behandling ved nævnet anerkendt at betale renter fra den 30/3 2013 af 7.170,50 kr. – svarende til forskellen mellem den i 2012 anerkendte kontanterstatning på 37.170,50 kr. og den udbetalte aconto-erstatning på 30.000 kr.

Nævnet bemærker, at selskabet ikke er forpligtet til at betale større erstatning end forsikringens dækningsmaksimum på skadetidspunktet i 2011. Af forsikringsbetingelserne af oktober 2010 fremgår det, at dækningsmaksimum for særlige private værdigenstande er 126.476 kr. pr. skade. Nævnet kan herefter ikke kritisere selskabets erstatningsopgørelse for stjålne smykker.

For så vidt angår renter, fremgår det af forsikringsaftalelovens § 24, stk. 1 og 2, at forsikringsydelsen forrentes fra 14 dage efter, at selskabet har været i stand til at indhente de oplysninger, der er nødvendige til bedømmelse af forsikringsbegivenheden og fastsættelse af forsikringsydelsens størrelse.

Efter en gennemgang af sagen kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har lagt til grund, at det først har haft grundlag for at fastsætte erstatningen for smykker til forsikringens dækningsmaksimum, da klageren i marts 2017 fremlagde den nye guldsmedevurdering. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at betale yderligere renter til klageren.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at selskabets erstatningsopgørelse i 2012 dækkede det krav, som klageren selv havde rejst. Nævnet har videre lagt vægt på, at klageren og selskabet i marts 2013 aftalte, at klageren skulle indhente og indsende en ny vurdering fra en guldsmed. Det må derfor samlet set tilskrives forhold hos klageren, at erstatningen først blev fuldt og endeligt opgjort i marts/april 2017.

Nævnet bemærker, at det påhviler forsikringstageren at bevise sit krav om forsikringsdækning og erstatningens størrelse, og nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet henviste klageren til at indhente en vurdering fra en guldsmed.

6. 90932

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Da selskabet efter sagens indbringelse for nævnet har betalt klageren 2.520,73 kr. i renter, tilbagebetales klagegebyret.

Peter Thønnings